

NAŠE RODINNÉ STŘÍBRO

VZPOMÍNKA NA PRABABIČKU

V naší rodině je „klenotem“ vzpomínka na moji prababičku, která byla vyhlášenou švadlenou. Podrobněji slova mé maminky:

„Celý život bylo hlavní obživou rodiny babiččino šití. Oblékala především většinu obyvatel Velké Bukové a Malé Bukové a okolních vesnic. Šila oblečení pro ženy ale i pro muže. Pro prodejnu Winkler - obchod s textilem v Křivoklátě šila pánské košile.

Odebírala módní časopisy, které v té době vycházely, a poradila si s každým požadavkem náročných zákaznic. Zákaznicím vzala míru a stříh si tvořila sama. V době před poutí a posvícením nebo v době plesů byly skříňě ověšeny ramínky s šaty připravenými ke zkoušce nebo k předání.

Veškeré šití probíhalo v kuchyni na jídelním stole, k šití sloužil opečovávaný šicí stroj Singer. Kromě jídelního stolu byla k dispozici tzv. tabule, nad postelí byla velká deska, kde bylo možné připravovat stříhy velkých rozměrů.

Babička trávila čas hlavně u šicího stroje. V létě ráda zašla do lesa na houby nebo na dříví s malým vozíkem. Z domácích zvířat chovala jen husy. Na podzim sušila šišky, husy dokrmovala a na posvícení upekla. Strádala husí peří a připravila několik peřin a polštářů.“

Přikládám fotografie modelů té doby:

Více o životě prababičky sepsala maminka zde:

Kristina Blahníková, roz. Jirásková

– narozena 21. prosince 1887, Velká Buková,

okr. Rakovník, dcera zedníka

– měla 3 sourozence:

Františka - odešla do Prahy, kde sloužila v židovské rodině, později se vdala, měla 1 syna

Antonín - bydlel na Křivoklátě, byl soudní doručovatel, ženatý, 1 dcera

Václav - voják, hrál ve vojenské kapele po celém Rakousko-Uhersku, po 1. sv. válce se oženil v Praze

– babička byla švadlena, vyučila se v Rakovníku

– vdala se 19. 11. 1910 v kostele v Městečku

– manžel *Jan Blahník*, zedník, narozený 28. 6. 1885 na Křivoklátě jako syn mlynářského tovaryše

Koupili si dům č. 59 na Velké Bukové, babička ho splácela ještě po jeho smrti. Děda narukoval v roce 1914 do Berouna a bojoval s 88. pěším plukem v 1. světové válce. Na frontě u Krakova byl zraněn při výbuchu granátu, zemřel v krakowské nemocnici. Je pochován na Rakowickém hřbitově v Krakově.

Po svatbě se narodily 3 dcery:

17. 11. 1911 Alžběta, která žila jen 12 dní

31. 3. 1913 Marie

po smrti dědy se 8. 1. 1915 narodila Johanna

Po 1. sv. válce babička jako vdova po vojákovu "dostala trafiku". Měla prodejnu s tabákovými výrobky. Na Křivoklát chodila s nůši pro zboží, které potom prodávala. V zadní části domu měly vchodové dveře okénko s pultíkem, byly upravené pro prodej. To se později líbilo hlavně dětem, které si zde hrály na prodavače.

Žila střídmě, každou sobotu byl na "tabuli" připravený koláč, její bramboračka byla vynikající. Převážnou část života prožila na Velké Bukové, občas jezdila do Rakovníka, napřed vlakem z Křivoklátu, později autobusem z Velké Bukové.

Navštěvovala dceru v Praze a hlavně mladší dceru v Dolním Jiřetíně, které pomáhala se dvěma syny.

Největší cestou jejího života byla cesta do Polska - návštěva hrobu jejího muže (dědy) v Krakově spojená s krátkým pobytem u moře.

Zemřela 16. 3. 1979 v Rakovníku

Evženie Krise

Rodinné centrum Kašpárek, Mirovice

